

HANDBOEK VEREENVOUDIGING

80 vereenvoudigingsmaatregelen voor cohesiebeleid periode 2021–2027

Nr.	Vereenvoudiging	Beschrijving	Juridische verwijzing (artikel)
I. Wettelijk kader – Een korter, eenduidig wettelijk kader dat van het begin af aan duidelijkheid verschaft			
1	Eén set regels voor zeven fondsen met gedeeld beheer	Het is voor het eerst dat zeven fondsen met gedeeld beheer gedekt worden door een enkel kader. Deze eenvoudige, maar uitgebreide set regels brengt eenheid in de uitvoeringsregels.	VGB
2	Gebruiksvriendelijke VGB	Wettelijke structuur: de structuur van de VGB is gewijzigd om hem begrijpelijker te maken. Veel bepalingen zijn ofwel in stukken geknipt, ofwel opgenomen in de wettekst zelf, ofwel terug te vinden in bijlagen. Overlappen en herhalingen zijn gerationaliseerd om een enkel, uitgebreid kader vast te stellen.	VGB en bijlagen
3	Een algemene verordening voor CF en EFRO Het samenvoegen van drie fondsen tot ESF+	Eenvoudiger, korter en maar één regelgeving (in plaats van twee). De fusie van ESF, FEAD en YEI zal leiden naar een verhoogde zichtbaarheid en leesbaarheid van de activiteiten van de EU op het gebied van werkgelegenheid en op sociaal vlak. Daarnaast brengt de samensmelting sociale inclusie en activeringsmaatregelen met zich mee, maar garandeert ook dat de eenvoudigere regels voor afgeschreven materiaal nageleefd worden.	EFRO/CF ESF+
4	(Bijna) alle regelgeving op één plek, in één keer	Het aantal bevoegdheden is aanzienlijk verminderd. Bevoegdheden reguleren operationele details bij de implementatie of delegatie van verordeningen, maar worden alleen in detail uitgewerkt nadat de VGB in werking is getreden. Deze wijziging brengt meer wettelijke zekerheid en vermindert mogelijke vertraging. Voor de periode 2014-2020 waren dat er meer dan vijftig; voor de periode 2021-2027 hebben we er negen (door de Commissie geïmplementeerde besluiten niet meegerekend).	DA – Artikelen 63(10), 73(4), 88(4), 89 (4), 107 en IA – Artikelen 37(6) 38(5), 63(11), 66(4), 98(4), 103(2), 104(4)
5	Meer zekerheid betreffende de overgang – duidelijkheid over fasering	Er worden expliciete bepalingen geïntroduceerd voor de fasering van activiteiten tussen de programmaperioden. Deze bepalingen geven beheerautoriteiten en lidstaten nieuwe wettelijke zekerheid en voorspelbaarheid. Resultaat: het is eenvoudiger en minder riskant om tegen het einde van de periode projecten op te starten.	Art. 111 VGB
6	Algemene sjablonen van tevoren verkrijgbaar	De bijlagen bevatten sjablonen die algemeen gebruikt worden door de fondsen. Dit zal de implementatie versnellen, omdat alle elementen die relevant zijn voor zowel het programmeren als het starten van de implementatie van tevoren bekend zijn.	Bijlagen I, V-VII, XIV-XX VGB
7	Belangrijkste bepalingen, kortere en eenvoudigere tekst	Het aantal woorden in de verordening is met bijna 50% verlaagd. Er is doorlopend eenvoudiger, duidelijker woordgebruik toegepast.	VGB, EFRO/CF, ESF+

II. Politiek kader – Een gestroomlijnd kader voor gemakkelijker programmeren

8	Korter menu, meer flexibiliteit	Elf thematische bepalingen voor de periode 2014-2020 worden geconsolideerd tot vijf beleidsbepalingen. Bredere politieke bepalingen zijn eenvoudiger voor het rapporteren en stellen de lidstaten in staat flexibeler te zijn bij het overdragen van fondsen binnen een prioriteit. Ook een kleiner aantal specifieke doelstellingen.	Art. 4 VGB Art. 2 EFRO/CF Art. 4 ESF+
9	Administratieve capaciteiten geïntegreerd met sectorale bepalingen	Investerings in administratieve capaciteiten kunnen nu onder elke beleidsdoelstelling worden gerechtvaardigd in plaats van dat er een aparte beleidsdoelstelling nodig is (cf. TD11 in 2014-2020).	Art. 2 EFRO/CF
10	Eenvoudigere regelgeving voor thematische concentratie	Vanaf nu wordt thematische concentratie op nationaal niveau berekend, wat de lidstaten meer flexibiliteit en keuzes geeft. Thematische concentratie EFRO houdt rekening met de mate van ontwikkeling, de vereisten thematische concentratie ESF+ in de gebieden die gedekt worden door de relevante VGB's, jongeren en het vervangen van afgeschreven materiaal zijn allemaal aangepast aan de behoeften van de lidstaten.	Art. 2 EFRO/CF Art. 7 ESF+
11	Eenvoudiger woordgebruik voor beleidsdoelstellingen	Beleidsdoelstellingen (en specifieke doelstellingen) gaan over doelstellingen en zijn geen lange beschrijvingen meer van elementen, middelen en details over mogelijke acties.	Art. 4 VGB Art. 2 EFRO/CF Art. 4 ESF+

III. Bepalingen – Minder en strategische vereisten om de doelmatigheid van het beleid te verhogen

12	Minder voorwaarden stellen	Twintig bepalingen in plaats van veertig in de periode 2014-2020. De bepalingen zijn zeer gericht op de beleidsgebieden die de meeste impact hebben op de doelmatigheid van het cohesiebeleid. Ze bieden geen dekking voor bestaande wettelijke verplichtingen. Bovendien bieden ze geen dekking voor gebieden waar andere middelen, zoals programmeringsprioriteiten, toelatingscriteria projecten of administratieve capaciteit, geschikt zijn.	Bijlagen III, IV, VGB
13	Minder en duidelijkere uitvoeringscriteria	Minder criteria die duidelijker en tastbaarder zijn en gemakkelijker te meten.	Bijlagen III, IV, VGB
14	Automatische toepassing	Het is niet nodig om te beoordelen of een voorwaarde van toepassing is of niet: als de overeenkomstige, specifieke doelstelling gekozen is, dan is de voorwaarde van toepassing.	Art. 11 VGB
15	Verplichting actieplannen stopgezet	De bepalingen worden aan het begin van de programmaperiode vastgesteld. Er geldt geen verplichting voor het definiëren en indienen van actieplannen als er bij de start van het programma niet aan de voorwaarden is voldaan; de voorwaarden zelf vormen de basis voor de actie. Hiermee moet de focus op de implementatie komen te liggen en niet op het rapporteren en het moet de administratieve last verlagen.	Art. 11 VGB
16	Geen verificatie van additionaliteit	Deze technische exercitie bestaat uit gedetailleerde berekeningen en overeenkomstige begeleiding. Er waren aanzienlijke hulpbronnen bij betrokken van zowel de lidstaten als de Commissie en bestaat nu niet meer.	Geen bepaling

IV. Snellere en strategischere programmering – Voor een snelle en eenvoudige start van implementatie

17	Een laag minder in het proces	Geen gemeenschappelijk strategisch kader meer – een laag minder in de programmeringsexercitie.	Geen bepaling
18	Eén strategisch document per lidstaat als richtlijn voor de onderhandelingen	De partnerschapsovereenkomst (PO) is een enkel, strategisch document dat zeven fondsen met gedeeld beheer op nationaal niveau dekt en de coördinatieregelingen vaststelt tussen deze en andere EU-instrumenten. Minder details, minder beschrijving, meer gestructureerde gegevens.	Art. 8 VGB
19	Geen veranderingen meer in de PO na eerste goedkeuring	De PO stuurt de programmaonderhandelingen aan het begin aan, maar worden daarna niet meer gewijzigd. In de periode 2014-20 moesten alle programmawijzigingen weergegeven worden in een gewijzigde PO – een administratieve last voor programma-autoriteiten.	Art. 9 VGB
20	Duidelijkheid vanaf het moment van goedkeuring van het voorstel van de Commissie	Sjablonen van de PO en programma's, soorten interventies, reserveringen voor klimaatverandering en indicatoren zijn allemaal terug te vinden als bij de voorstellen. Dit verschaft meer duidelijkheid en tijd om de programma's voor te bereiden in een formaat dat klaar is om te worden ingediend.	Bijlagen I, II VGB en I en II EFRO
21	Minder tekst, meer focus in de PO	Alleen de belangrijkste informatie wordt opgenomen in de PO en in een gestructureerde vorm.	Art. 8 VGB
22	Geen overlappingen tussen PO en programma's	Geen overlappingen tussen de inhoud van de PO en de programma's (bijvoorbeeld alleen voorwaarden stellen of analyses geven in programma's, niet in de PO).	Art. 8, 17 VGB en bijlagen II, V, VI
23	Twee processen, één keer indienen	PO kan samen met het relevante jaarlijkse nationale hervormingsprogramma worden ingediend (indien de timing juist is).	Art. 7(3) VGB
24	Minder administratieve lasten	De PO kan in het eerste ingediende programma worden opgenomen.	Art. 7(4) VGB
25	Kortere, beter gestructureerde programma's	De programmateksten worden toegankelijker en zijn gericht op het halen van doelstellingen en de toewijzingen per fonds. Informatie hoeft maar één keer in een praktische context te worden vermeld – langdradige, zich herhalende beschrijvingen kunnen worden vermeden.	Art. 17 VGB en bijlagen V en VI

26	Gestroomlijnde interventielogica	De interventielogica dient te worden gericht op brede beleidsdoelstellingen en specifieke doelstellingen. Alle indicatoren en soorten interventies bevinden zich op één niveau – alleen specifieke doelstelling (niet verspreid over prioriteiten en specifieke doelstellingen zoals voorheen).	Art. 17 VGB
27	Geen commissiebesluit voor niet-substantiële financiële overdrachten binnen een programma	Er is meer flexibiliteit in het doorvoeren van kleine financiële wijzigingen in een programma – voor een overdracht van maximaal 5% van de financiële toewijzing aan een prioriteit binnen hetzelfde fonds en programma (met een totaal plafond van 3% van de programmatoewijzing) hoeft het programma niet te worden aangepast.	Art. 19(5) VGB
28	Voor kleine wijzigingen en correcties is geen commissiebesluit vereist	Lidstaten kunnen nu rechtstreeks administratieve en redactionele wijzigingen aanbrengen en van programma-autoriteit wisselen.	Art. 19(6) VGB
29	Geen aparte procedure voor aanpassingen	Combineert het technische aanpassingsproces met de prestatiebeoordelingen in 2025.	Art. 14(2) VGB
30	Keuze voor vereenvoudigde kostenopties wordt vanaf het begin aangemoedigd	Speciale sjablonen die toegevoegd zijn aan het programmamodel in VGB, die (als optie) discussie over het gebruik van vereenvoudigde kostenopties deel kunnen laten uitmaken van het programma. Dit zou ook moeten leiden tot een gemakkelijker en breder gebruik van deze opties. Een apart besluit is niet nodig, omdat dit is opgenomen in het program-mabesluit. Het gebruik van vereenvoudigde kostenopties kan de totale administratieve kosten met 25% verlagen.	Art. 88 VGB Bijlage V VGB
31	Gebruik aanmoedigen van financiering die niet gekoppeld is aan kosten	Speciale sjablonen die toegevoegd zijn aan het programmamodel in VGB en geschikt zijn voor het gebruik van financiering die niet gekoppeld is aan kosten. Dit zou ook moeten leiden tot een gemakkelijker en breder gebruik van deze optie.	Art. 89 VGB Bijlage V VGB

V. Territoriale tools – Eenvoudiger ontwerp gemaakt voor lokale situaties

32	Een specifieke beleidsdoelstelling – met de tools voor 2014-2020	Bestaande programmerings- en implementatiestructuren kunnen worden voortgezet, waaronder Door de gemeenschap aangestuurde plaatselijke ontwikkeling (CLLD) en Geïntegreerde territoriale investeringen (ITI's) die vastgesteld zijn voor de periode 2014-2020.	Art. 4(1)(e), 22-27 VGB
		Kiezen voor een enkele specifieke beleidsdoelstelling betekent minder specifieke doelstellingen en eenvoud in het gebruik van indicatoren. Territoriale tools die gebruikt worden onder beleidsdoelstelling 5 kunnen activiteiten combineren die gefinancierd worden onder alle andere beleidsdoelstellingen – een echte multisectorale, geïntegreerde aanpak binnen de lokale context.	Art. 8-9 EFRO/CF
33	Duidelijkheid over de vereisten, eenvoudiger woordgebruik	Veel kortere bepalingen aangaande CLLD en ITI. Belangrijke vereisten staan in de verordeningen, nationale territoriale tools worden erkend.	Art. 22-28 VGB Art. 8-9 EFRO/CF
34	Bouwen op nationale tools die werken	Voor het eerst kunnen de bestaande territoriale tools in de lidstaten gebruikt worden en meegerekend worden voor het doel van 6% voor duurzame stedelijke ontwikkeling.	Art. 22(c) VGB
35	Dezelfde regelgeving voor alle territoriale tools	Algemene aanpak van alle territoriale tools, waardoor diverse gebieden gedekt zijn met een vaststaand minimum aantal vereisten voor territoriale strategieën.	Art. 22-23 VGB
36	Duidelijkheid over de status van lokale autoriteiten	Eenvoudigere regels over de status van lokale autoriteiten, duidelijkheid over wanneer de status van een tussenpersoon nodig is.	Art. 23(4) VGB
37	Duidelijk doel voor duurzame stedelijke ontwikkeling met meer flexibiliteit	In de reserveringen worden alle interventies onder alle territoriale tools gericht op stedelijke gebieden meegerekend.	Art. 23 VGB en Art. 9 EFRO
38	Meerdere fondsen – één set regels voor CLLD's	Bij een CLLD is het nu mogelijk om een leidend fonds aan te wijzen en alleen de regels van dat fonds toe te passen.	Art.25(4-6) VGB
39	Een coherente aanpak voor de steden	Eén enkel instrument, het Europees stedelijk initiatief, vervangt diverse verschillende instrumenten en initiatieven op het gebied van stedelijk beleid.	Art. 10 EFRO/CF
40	Eenvoudigere structuur om het doel van 6% te halen	CLLD's, ITI's en bedragen onder beleidsdoelstelling 5 tellen allemaal mee voor het beoogde doel.	Art. 22 VGB en Art. 9 EFRO

VI. Eenvoudigere implementatie – Sneller en eenvoudiger resultaat halen

41	Geen specifieke regels en procedure voor grote projecten	De procedure voor grote projecten bestaat niet meer: er is geen commissiebesluit nodig voor specifieke projecten.	Geen bepalingen
42	Geen specifieke regels voor inkomstengenererende projecten naast de regels voor staatssteun	Specifieke regels voor inkomstengenererende investeringen vallen niet langer binnen het wettelijk kader (hoewel lidstaten natuurlijk wel moeten handelen conform de regels voor staatssteun). Deze maatregel zal de totale administratiekosten naar verwachting met 1% verlagen.	Geen bepalingen
43	Gebruik vereenvoudigde kostenopties (VKO's) uitgebreid	In plaats van werkelijke uitgaven op factuurbasis te vergoeden wordt de betaling steeds meer gebaseerd op een vast bedrag, eenheidskosten of bedragen ineens. VKO's worden verder aangemoedigd door de vereenvoudigde regels en rekenmethoden voor meer kant-en-klare opties en door ze verplicht te maken voor activiteiten met lage kosten. VKO's dringen niet alleen de bureaucratie, die gepaard gaat met controles terug, maar ze verlagen ook het risico op fouten.	Art. 48-51 VGB
44	Een nieuwe optie: financiering is niet gekoppeld aan kosten/afstappen van facturen	Betalingen van de Commissie aan de lidstaat of regio zijn op voorwaarde van het behalen van vooraf overeengekomen resultaten/outputs of de voltooiing van beleidsmaatregelen of -processen. Deze optie komt voort uit de betalingen die gebaseerd zijn op voorwaarden die werden geïntroduceerd met Omnibus. Dit houdt een radicale vereenvoudiging in van de implementatie, omdat het de focus verandert van kosten, vergoedingen en controles van individuele projecten naar het traceren van betalingen en resultaten voor de projecten, een groep projecten of schema's.	Art. 46 VGB
45	Technische ondersteuning conform het implementatieproces	Technische ondersteuning wordt proportioneel aan de voortgang van de implementatie vergoed op basis van een vast bedrag. In het geval van EFRO en het Cohesiefonds wordt de vergoeding van de Commissie aangevuld met een vast bedrag van 2,5% om de nodige technische ondersteuning te dekken; in het geval van ESF+ is dat 4% (5% van het programma voor afgeschreven materiaal). Daarnaast kunnen lidstaten of regio's aanvullende technische ondersteuning inzetten om de capaciteit van nationale, regionale en lokale autoriteiten zowel als begunstigden te vergroten.	Art. 31 VGB Art. 32 VGB

46	Btw-subsidiabiliteit	Duidelijkere, eenvoudiger regels omtrent btw-subsidiabiliteit – volledig inzetbaar voor projecten onder 5 miljoen euro, daarboven niet inzetbaar. Geen grijze gebieden omtrent de realiseerbaarheid/aftrekbaarheid.	Art. 58(1) VGB
47	Uitgaven en projecten buiten de lidstaat	Projecten mogen buiten de lidstaat en buiten de Unie worden geïmplementeerd op voorwaarde dat ze bijdragen aan de doelstellingen van het programma.	Art. 57(4) VGB
48	De uitgaven worden berekend als projecten verschillende categorieën regio's dekken	Voor EFRO is er een vereenvoudigde aanpak pro rata voor het inzetten van financiering voorgesteld om te helpen bij de implementatie en administratie van projecten in verschillende categorieën van de regio. Dit helpt projecten in het bijzonder bij het dekken van een hele lidstaat. Voor ESF+ geldt de voorwaarde dat de activiteiten ten bate van het programma zijn. De lidstaten zijn dus vrij om de uitgave volledig aan een van de categorieën in de regio toe te wijzen. Ze kunnen hier een prioriteit van maken of het bedrag pro rata gebruiken, als het programma meer dan een categorie van de regio dekt.	Art. 57(3) VGB
49	Ongecompliceerd overdrachtssysteem met betrekking tot fondsen en instrumenten	Een flexibel, eenvoudig overdrachtsmechanisme voor effectieve ondersteuning waar die nodig is. Ingewikkelde kwesties die voortkomen uit het combineren van financiering kunnen worden vermeden – een enkele set regels, die van het ontvangende fonds of instrument zijn van toepassing.	Art. 21 VGB
50	Seal of Excellence-concept: toegepast op de integratie van EU-instrumenten	Projecten die door het ontbreken van beschikbare financiering onder een centraal beheerd instrument niet kunnen worden ondersteund (met name Horizon Europe, LIFE+ of ERASMUS+), kunnen door de beheerautoriteit worden opgepakt en gefinancierd worden onder dezelfde voorwaarden (waaronder dezelfde staatssteun) als de projecten die ondersteund worden door het overeenkomstige EU-instrument. Voor dergelijke projecten hoeft geen nieuwe projectoproepen of selectieprocedure te worden geregeld.	Art. 67(5) VGB

VII. Management, controle en audit – Eenvoudiger en proportioneel systeem met groot vertrouwen in nationale systemen

51	Geen toewijzingsprocedure meer	Vereenvoudigde toewijzing van autoriteiten. Voor de periode na 2020 worden systemen grotendeels doorgeleid naar de volgende programmeringsperiode zonder de verplichting dat programma's een nieuwe toewijzingsprocedure moeten doorlopen. Ondersteuning kan nog steeds verkregen worden door vroege systeemaudits. Naar verwachting zal de continuering bijdragen aan een snellere start van de volgende programmeringsperiode.	Art. 72(1) VGB
52	Het aantal controles terugdringen	Een proportioneelere aanpak van beheercontroles door deze op risicobasis te laten zijn in plaats van een 100% dekking van de activiteiten. Dit is een belangrijke verlaging van de controlelast, waarbij de totale administratiekosten van cohesiebeleidfondsen worden verlaagd met 2-3%.	Art. 68(2) VGB
53	Een proportioneelere aanpak van audits	Eenvoudigere auditvereisten en minder lasten voor programma's met een goede staat van dienst en een goed functioneren van beheer- en controlesystemen. De selectie van programma's met een laag risico is gebaseerd op objectieve criteria. Het aantal audits van programma's in het kader van territoriale samenwerking wordt drastisch verlaagd door de introductie van een algemeen auditvoorbeeld voor ETS-programma's dat opgesteld wordt door de Commissie.	Art. 77-79 VGB
54	Enkele auditregeling	De Commissie laat de controle-instantie alleen audits uitvoeren als diens mening betrouwbaar is en de lidstaat deel uitmaakt van de samenwerking met het Europees Openbaar Ministerie (EU Public Prosecutor's Office (EPPO)). EFRO- en de Cohesiefondsprojecten onder 400.000 EUR aan subsidiabele kosten en ESF-projecten onder 300.000 EUR worden eenmalig en alleen voorafgaand aan de voltooiing geaudit. De andere projecten alleen één keer per boekjaar.	Art. 74 VGB
55	Vereenvoudigde acceptatie van rekeningen	Uitgaven worden overgeboekt door de auditautoriteiten van de lidstaat. Er is geen verplichting om nulrekeningen in te dienen als er in een bepaald boekjaar geen betalingsverzoeken zijn ingediend.	Art. 92-96 VGB
56	Eenvoudiger sjabloon voor rekeningen en toegewezen betalingen	Er is minder informatie vereist voor de rekeningen en toegewezen betalingen.	Bijlagen XIX-XX, VGB
57	Bewaartermijn van documenten voor begunstigden	Een eenvoudiger en duidelijkere regel over het uitgangspunt en de duur van de bewaartermijn van documenten. Documenten moeten gedurende vijf jaar bewaard worden, beginnend bij het einde van het jaar waarin de beheerautoriteit de laatste betaling overmaakt aan de begunstigde.	Art. 76 VGB

VIII. Financiële instrumenten (FI's) – Eenvoudigere en minder gedetailleerde bepalingen

58	FI's beter geïntegreerd in het programmeringsproces	Bepalingen voor financiële instrumenten zijn van meet af aan beter geïntegreerd in het programmerings- en implementatieproces.	In heel de VGB
59	Beter geïntegreerde <i>ex ante</i> beoordeling met minder elementen	Het aantal elementen dat behandeld wordt in een <i>ex ante</i> beoordeling is verlaagd voor een strategischere aanpak. Bestaande <i>ex ante</i> beoordelingen worden herzien en geactualiseerd voor een snellere lancering van de financiële instrumenten. De beoordeling van tekortkomingen van de markt, investeringsbehoeften en complementariteit tussen andere steunvormen maken deel uit van de behoefteanalyse in de programma's.	Art. 17(3), 52(3) VGB
60	Bijdrage aan InvestEU – EU-hulpmiddelen samenvoegen onder één set regels	Beheerautoriteiten kunnen op PO-niveau besluiten een bijdrage te leveren aan InvestEU en hun financiële instrumenten te implementeren met de vijf beleidsvensters en dus te profiteren van een budgettair garantiemechanisme op EU-niveau: toegenomen hefboomeffect, betere complementariteit, verhoogde risicodekking, grotere schaalvoordelen, lagere administratieve lasten, vereenvoudigd aansprakelijkheidskader. De van kracht zijnde regelgeving is voornamelijk die van InvestEU – geen complexiteit meer door de veelheid regels.	Art. 10 VGB
61	Flexibelere combinatie van subsidies met financiële instrumenten	Subsidies kunnen vaak het verschil maken voor een FI-investering. In de periode 2014-20 zijn hier twee aparte activiteiten voor nodig. Subsidies en financiële instrumenten kunnen nu samengevoegd worden tot één activiteit die de regels volgt van een FI-activiteit. Instanties die FI's verschaffen mogen ook subsidies verschaffen (zowel investeringssubsidies als subsidies ter ondersteuning van de voorbereiding van investeringen)	Art. 52(5) VGB
62	Eenvoudigere regelgeving omtrent beheerkosten	De regels omtrent beheerkosten zijn vereenvoudigd, maar nog steeds prestatiegericht om een efficiënt beheer aan te moedigen.	Art. 62(3) VGB
63	Gestroomlijnde betalingen	De regels voor betalingen zijn aanzienlijk vereenvoudigd, maar de uiterst belangrijke koppeling tussen betalingen aan financiële instrumenten en de overeenkomstige vergoedingen aan de uiteindelijke ontvangers blijft behouden.	Art. 85-86 VGB
64	Duidelijkere regels omtrent fondsenrecycling	De regels omtrent hergebruik van terugkerend geld zijn eenvoudiger en duidelijker gemaakt. Dit zorgt voor een vloeiendere overgang tussen programmeringsperiodes.	Art. 56 VGB
65	Eén rapportagesysteem voor alle financieringsvormen	Verschillende rapportagestromen worden geïntegreerd en er worden geen specifieke rapporten meer opgesteld voor individuele financiële instrumenten. FI's zijn slechts één delivery tool van de vele om de programmadoelstellingen te halen, en kunnen daarmee opgenomen worden in de algemene rapportage en controle.	Art. 37 VGB
66	Een vereenvoudigd verzekeringssysteem voor subsidies en FI's	Het vereenvoudigde, totale auditsysteem integreert subsidies en FI-activiteiten en biedt meer duidelijkheid over FI-audits.	Art. 75 VGB

IX. Beheer en evaluatie – Frequentere, maar lichtere rapportage, gestroomlijnde bepalingen

67	Geen verplichting om een <i>ex ante</i> evaluatie uit te voeren	De <i>ex ante</i> evaluatie van toekomstige programma's is een keuze in plaats van een verplichting.	Geen bepaling
68	Realtime rapportage in plaats van jaarverslagen	Regelmatige elektronische gegevensoverdracht van de meest recente informatie en gegevens die terechtkomen op het opendataplatform. De administratieve last die komt kijken bij rapportage en controle wordt drastisch verlaagd, maar de dialoog tussen de belangrijkste partners (de Commissie, de lidstaten en het Comité van toezicht) over het beleid wordt beter gestructureerd, is transparanter en gericht op het oplossen van problemen met betrekking tot de implementatie. Er zijn geen jaarlijkse implementatierapporten en voortgangrapporten meer.	Art. 37 VGB Art. 35 en 36 VGB
69	Eén set indicatoren; hogere dekking door algemene indicatoren	In de toekomst zullen alle indicatoren die in de programma's worden gebruikt, deel uitmaken van het prestatiekader. De algemene output en voorgestelde resultaatindicatoren dekken een groot aantal programma-interventies – geen verplichting om programmaspecifieke indicatoren te hebben. Voor ESF+: minder indicatoren voor algemene ESF+-steun, gebruik van registers als er data beschikbaar is in de registers, gebruik van gegronde schattingen door begunstigden voor bepaalde indicatoren, rapportering over resultaatindicatoren die relevant zijn voor de activiteit.	Art. 12-13 VGB Art. 7 EFRO Art. 15 ESF+ en bijlage I ESF+
70	Eliminatie van prestatiereserve	Dit haalt de starheid en complexiteit weg die gekoppeld zijn aan het beheer van 6% van de subsidies, die gereserveerd zijn in de financiële tabellen.	Geen bepaling

X. Interreg – Eén geïntegreerd regulerend kader dat precies past binnen de specifieke samenwerkingscontext

71	Gebruiksvriendelijk, uitgebreid wetgevingsbesluit	Volledige artikelen/hoofdstukken zijn overgenomen van VGB naar de ETS-verordening. Hierdoor is de Interreg-verordening uitgebreider geworden en zijn de elementen gemakkelijker te begrijpen.	ETS (Interreg)-verordening
72	Een geschiktere aanpak van audits voor de Interreg-programma's	Gegeven het over het algemeen lagere foutenpercentage voor ETS-programma's, wordt het aantal audits dat territoriale samenwerkingsprogramma's dekt drastisch verlaagd met de introductie van een algemeen auditvoorbeeld voor Interreg-programma's. Voor een aantal Interreg-programma's zullen de audittaken aanzienlijk afnemen.	Art. 48(1) ETS (Interreg)-verordening
73	Integratie van de samenwerking buiten de EU	Samenwerking met landen die geen EU-lidstaten zijn is volledig geïntegreerd in de vijf componenten van de Interreg-verordening, waarbij dus een uitgebreid kader wordt geboden voor de samenwerking aan interne en externe grenzen.	ETS (Interreg)-verordening
74	Stroomlijnen van maritieme en grensoverschrijdende fondsen	Transnationale en maritieme samenwerking zijn geïntegreerd in component 2 en ondersteunen de overeenkomstige macroregionale strategie. De Interreg-verordening biedt geweldige flexibiliteit met betrekking tot de organisatie van bilaterale maritieme grensoverschrijdende samenwerking binnen een groter maritiem samenwerkingsprogramma door geen regels op te leggen voor het opzetten van een subprogramma, het instellen van een specifiek bestuurscomité, het definiëren van een subgebied voor de samenwerking en met betrekking tot de vereisten voor grensoverschrijdende partnerschappen (van slechts twee deelnemende landen).	Art. 3(2) ETS
75	Interreg – één enkel merk	Een eenvoudige naam met één merknaam voor alle lijnen en initiatieven om de samenwerking in Europa te promoten.	Art. 1 Interreg en verder
76	Interreg-subsidiabiliteitsregels op één plek	Interreg-specifieke subsidiabiliteitsregels zijn overgenomen van een aparte gedelegeerde handeling naar de ETS-verordening en daarom van tevoren opgehelderd.	Art. 36-43 ETS
77	Verwijdering van uitgavenlimiet voor uitgaven buiten het programmabereik	De verwijdering van uitgavenlimieten voor uitgaven buiten het programmabereik haalt een belangrijke starheid uit het systeem en bevordert eenvoudigere en flexibelere samenwerkingsregelingen.	Art. 57(4) VGB En artikel 22(1) ETS (Interreg)
78	Fonds voor kleine projecten	Eenvoudige implementatieovereenkomsten voor het selecteren van kleinere projecten, zolang als het totaalvolume van het fonds voor kleine projecten niet groter is dan 20 miljoen euro of 15% van het programma. Het is geen vereiste om voor dit doel een tussenpersoon te worden en de wettelijke zekerheid is verhoogd. Projecten onder de SPF worden beschouwd als kleine projecten. De actoren die deze implementeren zijn uiteindelijke ontvangers en geen begunstigen. Hiermee wordt de administratief verlaagd. Het verplichte gebruik van VKO's verlaagt de administratieve en controlelast nog verder voor de uiteindelijke ontvangers.	Art. 24 ETS
79	Vereenvoudigde evaluatie	De evaluatie van de ETS (Interreg)-programma's kan op elk geschikt moment worden uitgevoerd; er is geen jaarlijkse verplichting en de beoordelaars hoeven ook niet bij elkaar te komen.	Art. 30 ETS (Interreg)-verordening
80	Europees grensoverschrijdend mechanisme	EGOM stelt lidstaten in staat om toestemming te geven voor één set standaarden/regels die gebruikt worden voor projecten die in meer dan één lidstaat zijn geïmplementeerd (d.w.z. de regels van één lidstaat kunnen toegepast worden in de andere als deze betrekking hebben op het gezamenlijke project).	EGOM